

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14269

гр. София, 14.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
закрито заседание на 14.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

като разгледа дело номер **9389** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 251 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Образувано е по служебен почин на съда във връзка с Разпореждане вх.№ 3042 от 02.02.2026г. на Върховен административен съд, постановено по повод частна жалба на Н. Я. М. А., приподписана от адв. С. З., срещу Решение 2857 от 08.10.2025г., постановено по настоящото дело. С посоченото разпореждане касационната жалба на г-н А. е изпратена на настоящия /първоинстанционния/ съд за извършване на прецизна проверка по реда на чл.213а, ал.3 АПК относно спазване на изискванията на чл.212, ал.2 вр. чл.213, т.2 АПК и чл.26, ал.2 ЗПП-касационната жалба е приподписана от адвокат, без да е посочен като процесуален представител по делото с изричен акт на съда за всички фази и съдебни инстанции или до окончателно приключване на производството.

По аргумент на чл. 251, ал.3 ГПК, Разпореждане вх.№ 3042 от 02.02.2026г. на Върховен административен съд е съобщено на страните с оглед застъпване на становище за производство по чл.144 АПК вр. чл.251 ГПК.

В предоставения срок страните не са взели становище по производство за тълкуване.

Съдът, като взе предвид разпореждането на ВАС и прецени материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Дадените указания в Разпореждането вх.№ 3042 от 02.02.2026г. на ВАС следва да бъдат изпълнени по реда на чл.144 вр. чл.251 ГПК, тъй като в случая се касае за вече изрично изразена воля на първоинстанционния съдия докладчик, която създава неяснота във връзка с обхвата на произнасяне. На тълкуване по реда на чл. 251 ГПК подлежат влезлите във формална законна сила съдебни актове, които са неясни или двусмислени и този им порок е обективиран в постановленията от съда диспозитив / в този смисъл опр. № 155 от 15.06.2011 г. на ВКС по гр. д. № 318/2011 г., III г. о., ГК /. Процесуалните правила на чл. 251 ГПК, касаят наличието на конкретен "порок" на съдебния акт /решение или определение/, който не се отстранява по пътя на обжалването, а е от компетентността на съда, който го е постановил. В този смисъл предмет на тълкуване могат да бъдат само пороци, които водят до невъзможност да се изведе действителната

воля на съда, който го е постановил, какъвто е настоящия случай.

На основание чл. 251, ал.4 ГПК, съдът счита, че не се налага разглеждане на производството в открито съдебно заседание.

С определение на съда, постановено в открито съдебно заседание, проведено на 02.10.2025г., съдът е назначил адвокат С. З. от САК да представлява пред съда жалбоподателя Н. Я. М. А., без да посочи за кой етап се отнася процесуалното представителство.

Изричното словесно изписване "да представлява пред съда" следва да се тълкува в смисъл, че адвокат С. З. се назначава за всички фази и съдебни инстанции или до окончателното приключване на производството, тъй като такава е била волята на съда при постановяването на този съдебен акт.

Мотивиран от гореизложеното, 10 състав на Административен съд София-град

О П Р Е Д Е Л И :

ОПРЕДЕЛЕНИЕ на съда от 02.10.2025г. по адм. дело 9389 по описа на АССГ за 2025г., с което адв. С. З. е назначена да представлява пред съда Н. Я. М. А. да се ТЪЛКУВА в смисъл, че адв. С. З. се назначава за всички фази и съдебни инстанции до окончателно приключване на делото. ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд /чл. 251, ал.5, вр. чл. 144 АПК/.